

UCHWAŁA NR XXXI/349/2020

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 29 lipca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia wniosku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. 2020 poz. 713 ze zm.) w związku z art. 242 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), Rada Miasta Tarnobrzega po przeanalizowaniu wniosku mieszkańca, uchwala co następuje:

§ 1 .

- 1 . Uznaje się za bezzasadny wniosek złożony przez Pana [...] * z dnia 14.07.2020 r., z powodów wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.
- 2 . Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Tarnobrzega do zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie załatwienia wniosku.

§ 2 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

* Anonimizacja danych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm.)

Przewodniczący Rady Miasta

Bogusław Potański

UZASADNIENIE

W dniu 14 lipca 2020 r. złożono wniosek, w którym mieszkaniec zwrócił się z prośbą o spowodowanie wniesienia kasacji od wyroku WSA w Rzeszowie (sygn. Akt II S.A./Rz 1256/19) z dnia 16.06.2020 r. w sprawie skargi Wojewody Podkarpackiego na Uchwałę Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 25 października 1995 roku nr XIX/131/95 w sprawie dni i godzin otwierania oraz zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych dla ludności.

Wnioskujący postuluje o szybkie spowodowanie wniesienia kasacji od wyroku WSA w Rzeszowie, bowiem od 9 lipca 2020 r. biegnie 30-dniowy termin na jej wniesienie. Po upływie tego czasu wyrok WSA się uprawomocni, a to umożliwi, zdaniem wnioskującego, działanie nocnych zakładów gastronomicznych w budynkach wielomieszkańczych w mieście, pozbawiając ich mieszkańców prawa do spokojnego zamieszkania. Mieszkaniec ten apeluje o zapewnienie udziału w postępowaniu administracyjnosądowym profesjonalnych i zaangażowanych w sprawę osób (kancelarii prawnej) zdolnych prawidłowo reprezentować Radę Miasta i uchwałę w postępowaniu administracyjnosądowym na etapie przygotowania i wniesienia kasacji od wyroku WSA w Rzeszowie do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wnioskuje również o objęcie bieżącym nadzorem przez Radę Miasta czynności związanych z wniesieniem kasacji od wyroku WSA w Rzeszowie w sprawie przedmiotowej uchwały oraz zapewnienie terminowości i właściwego poziomu prawnego kasacji od wyroku WSA.

Przewodniczący Rady Miasta przekazał sprawę do Komisji Skarg Wniosków i Petycji, która na posiedzeniu w dniu 22.07.2020 r. ustaliła, co następuje:

W dniu 6.06.2019 r. do Rady Miasta Tarnobrzega wpłynęło pismo przedsiębiorcy, w którym prosił o usunięcie z Aktów Prawa Miejscowego Uchwały RM Tarnobrzega nr XIX/131/95 r z dn. 25.10.1995 r., jako niezgodnej z powszechnie obowiązującym na terenie RP prawem. Jednocześnie wnioskujący wysłał pismo do Wojewody Podkarpackiego z tym samym przesłaniem. Przewodniczący Rady Miasta Tarnobrzega zwrócił się pismem w dn. 7.06.2019 r. do Prezydenta z prośbą o sprawdzenie zgodności przedmiotowej uchwały z obowiązującymi przepisami w terminie do 19 czerwca 2019 r. W odpowiedzi Prezydent poinformował, że Uchwała nr XIX/131/95 Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 r. jest zgodna z art. XII §1 ustawy Przepisy wprowadzające Kodeks Pracy (Dz. U. z 1974 r.nr 24, poz. 142 ze zmianami), z którego wynika, że rady gminy mogą realizować dodatkowe wartości z zakresu interesu publicznego, lecz pod warunkiem, iż osiągnięty zostanie zasadniczy cel tej regulacji, związany z materią prawa pracy (interesy i potrzeby różnych podmiotów, w tym osób prowadzących zakłady i placówki w ramach działalności gospodarczej, pracowników w nim zatrudnionych i klientów, a także osób, dla których usytuowanie i działalność placówek handlu detalicznego oraz zakładów produkcyjnych może powodować uciążliwości i niedogodności). Pismo zawiera stanowisko oparte na postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z art. XII §1 p.w. k. p. mówiące, że rada gminy powinna uwzględniać interesy i potrzeby różnych podmiotów (w tym osób prowadzących zakłady i placówki w ramach działalności gospodarczej a także osób, dla których usytuowanie i działalność placówek handlu detalicznego i zakładów usługowych może powodować uciążliwości i niedogodności).

W dn. 26.06.2019 r. Wojewoda Podkarpacki wystosował do Prezydenta Miasta Tarnobrzega pismo, w którym wskazał wątpliwości organu nadzoru, co do zgodności z prawem Uchwały nr XIX/131/95 Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 r. na tle aktualnie obowiązującego orzecznictwa. W dn. 5.07.2019 r. mieszkaniec Miasta Tarnobrzega został poinformowany o wystąpieniu przedsiębiorcy z pismem do Prezydenta Miasta Tarnobrzega i Wojewody Podkarpackiego o usunięcie z obrotu Uchwały nr XIX/131/95 Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 r., jako niezgodnej z powszechnie obowiązującym prawem. Poinformowano go również o pisemnie zgłoszonych do UM wątpliwościach Wojewody Podkarpackiego, co do zgodności z prawem w/w uchwały. Została ona, bowiem, zdaniem Wojewody, uchwalona w zupełnie odmiennych warunkach społeczno-gospodarczych i może być obecnie stosowana bardzo wąsko, bez jakiegokolwiek rozróżniania podmiotów gospodarczych z uwagi na aktualną wolność działalności gospodarczej. Wojewoda poinformował także w piśmie o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym, które może zakończyć się wniesieniem skargi przez organ nadzoru do sądu administracyjnego.

W związku z w/w pismem powiadamiającym, mieszkaniec przedłożył w dniu 8.07.2019r. do wiadomości Prezydenta Miasta Tarnobrzega petycję zainteresowanych mieszkańców skierowaną do Wojewody Podkarpackiego. Prosił jednocześnie o sprawowanie nadzoru Prezydenta Miasta nad przebiegiem sprawy. W petycji mieszkańcy wnioskowali o utrzymanie w mocy Uchwały nr XIX/131/95 Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 r. w zakresie zakazu prowadzenia działalności gastronomicznej w budynkach wielomieszkańczych po godz. 22.00. Wskazali na uciążliwości wynikające z działalności lokalu do godz. 4 nad ranem, szczególnie z tytułu hałasu ze strony nocnych klientów. Bronili ponadto uchwały, która funkcjonuje od lat w mieście, jest akceptowana i przestrzegana, jako rozwiązanie kompromisowe w przestrzeganiu interesów przedsiębiorców i mieszkańców, za wyjątkiem w/w przedsiębiorcy.

W dniu 8.07.2019 r. dotarła do wiadomości Rady Miasta Tarnobrzega skarga Wojewody Podkarpackiego na uchwałę nr XIX/131/95 Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 r., skierowana do WSA w Rzeszowie. Wojewoda zaskarżył uchwałę w całości i wnioskował o stwierdzenie jej nieważności, jako niezgodnej z przepisem art. XII §1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r., Przepisami wprowadzającymi kodeks pracy (Dz. U. 1974, nr 24, poz. 142 ze zm.), w związku z art. 20, art. 22, art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art.2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2019, poz.1292 ze zm.). Wojewoda jest zgodny ze sferą działalności gminy w kwestii samodzielności wykonywanej, jednak działalność ta winna zawierać się w granicach zakreślonych w akcie normatywnym rangi ustawowej. W przedmiotowej uchwale zauważono sprzeczność z zasadą równości zawartą w art.32 Konstytucji RP. Spełniony jest, bowiem ważny interes publiczny, jakim jest prawo mieszkańców do właściwych warunków nocnego wypoczynku, nie spełnia natomiast drugiego warunku, dotyczącego wolności gospodarczej prowadzącego taką działalność. Ponadto uchwała różnicuje zasady funkcjonowania takiej samej kategorii podmiotów gospodarczych, co może prowadzić do zagrożenia wartości wymienionych w art. 31 ust.3 Konstytucji RP. Również art. 20 i 22 Konstytucji zapewniające swobodę działalności gospodarczej, gwarantującej podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej na równych prawach są, zdaniem Wojewody, naruszone. Kolejnym przekroczeniem kompetencji prawnej jest, wg Wojewody, nałożenie na podmioty gospodarcze obowiązku informowania klientów poprzez umieszczenie wywieszki na drzwiach wejściowych o dniach i godzinach pracy placówki lub zakładu. W odpowiedzi na złożenie skargi Prezydent Miasta Tarnobrzega, w imieniu Rady Miasta Tarnobrzega,

wystosował odpowiedź do WSA w Rzeszowie, w której pozostawił rozstrzygnięcie rozpatrywanej skargi do uznania Sądu. 30 października 2019 roku do Przewodniczącego Rady Miasta Tarnobrzega trafiło pismo podpisane przez 40 zainteresowanych mieszkańców „z apelem o pomoc w rozwiązaniu problemu związanego z uciążliwą i niezgodną z przepisami działalnością gastronomiczną (...)”. Tego samego dnia Przewodniczący Rady Miasta Tarnobrzega przesłał do WSA w Rzeszowie pismo w/w mieszkańców.

W dniu 16.06.2020 r. WSA na swoim posiedzeniu wydał wyrok w sprawie skargi Wojewody Podkarpackiego na uchwałę Rady Miasta Tarnobrzega z dn. 25 października 1995 roku w sprawie dni i godzin otwierania oraz zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych dla ludności. WSA stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały. W uzasadnieniu zapisano, że zgodnie z art. 40 ust.1 u.s.g na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy zgodnego z istniejącą ustawą. Wykonawczy charakter uchwały stanowiącej przepisy określające dni i godziny otwarcia i zamknięcia zakładów i placówek oznacza, że jej postanowienia mogą wyłącznie wykonywać ustawę, nie mogą natomiast regulować materii, która nie jest przedmiotem ustawy, jak również takiej, która została już unormowana w odrębnych ustawach. Tworzone uchwały mogą jedynie uzupełniać ustawę i wykonywać ją zgodnie z treścią przepisu wyrażającego upoważnienie. Regulacja zawarta w uchwale RM Tarnobrzega z 25.10.1995 r. traci charakter wykonawczy i staje się samoistnym źródłem prawa, czyli narusza prawo. Art. XII § 1 Przepisów wprowadzających Kodeks Pracy wpisuje się w wykonywanie zadań publicznych o znaczeniu lokalnym, a tworzone przepisy mogą służyć zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej (art.166 ust.1 Konstytucji RP), ale wykonywanie tych zadań powinno mieścić się w granicach upoważnienia ustawowego i nie może naruszać regulacji Konstytucji RP, prawa międzynarodowego, ustaw i rozporządzeń. Uchwała RM Tarnobrzega ogranicza prowadzenie działalności gospodarczej, stąd jest potencjalnie sprzeczna z konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej zakotwiczoną w art. 20 i 22 Konstytucji RP (art. 22 brzmi: ograniczenie wolności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko za względu na ważny interes publiczny). Z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dn.13 stycznia 2015 roku, na które powołuje się WSA w Rzeszowie, w sprawie dotyczącej niekonstytucyjności upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego wynika, że w pewnym zakresie i pod pewnymi warunkami art. 22 Konstytucji pozwala delegować ustanowienie ograniczeń wolności gospodarczej w innym akcie normatywnym o charakterze powszechnie obowiązującym (w drodze uchwały), ale nie można tego dokonywać z naruszeniem standardów, jakie wyznacza art. 22 Konstytucji RP. Wobec rzeczony uchwały skierowano zarzut, iż nie zawarto w niej uzasadnienia wprowadzanych ograniczeń poprzez odwołanie się do potrzeby ochrony istotnych dla wspólnoty lokalnej wartości identyfikowanych przez pojęcie interesu publicznego, motywów decyzji i podstawę prawną (przekonywujące wyjaśnienie argumentujące za odstąpieniem w określonych proporcjach od konstytucyjnej i ustawowej zasady wolności gospodarczej). WSA w Rzeszowie, pomimo braku uzasadnienia uchwały, podjął się hipotetycznych rozważań co do celu uchwały, zakończone konstatacją, iż taki kształt uchwały wkracza w ustawowe zapisy w kodeksie wykroczeń czy kodeksie karnym. Chęć wprowadzenia obostrzeń w celu ograniczenia dostępności do spożycia alkoholu wchodzi w zakres porządku prawnego Kodeksu wykroczeń i ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Lokalny prawodawca natomiast nie może regulować tej materii, jako regulowanej prawem na poziomie ustawy. Za istotnie naruszające prawo

WSA uznał zobowiązanie podmiotów gospodarczych do umieszczania na drzwiach wejściowych placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych, wywieszek zawierających informacji, w jakich dniach i godzinach jest czynna placówka lub zakład. Uzasadnienie wyroku WSA w Rzeszowie zamyka zapis, iż wyłożone motywy uzasadniają uwzględnienie skargi w całości na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a.

Stanowisko Komisji Skarg Wniosków i Petycji: Obecni na posiedzeniu w dn. 22 lipca 2020 r. członkowie komisji jednogłośnie rekomendują Radzie Miasta Tarnobrzega odrzucić wniosek w przedmiocie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 16 czerwca 2020r. sygn. akt II SA/Rz 1256/19, ze względu na brak argumentacji wystarczająco uzasadniającej wniesienie skargi kasacyjnej.

W szczegółowym odniesieniu do zarzutów autora wniosku z dnia 14 lipca 2020r. uznano, iż:

- Gmina nie dopuściła się zaniechania, bowiem działania podjęte przed WSA w Rzeszowie, były dokonane w granicach posiadanej wiedzy, wynikającej z dokumentacji z posiedzenia Rady Miasta Tarnobrzega w dniu 25 października 1995r. Przedstawianie twierdzeń bez oparcia w dokumentach, bądź innych dowodach, jest w postępowaniu sądowym bezcelowe, a w niektórych przypadkach nawet niedopuszczalne – zwłaszcza, jeśli miałyby to być świadome wprowadzenie Sądu w błąd.

- Unieważnienie uchwały nie działa na szkodę mieszkańców, gdyż na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących, dotyczących zakłócania porządku publicznego czy zachowania ciszy nocnej, mieszkańcy nadal mają możliwość poinformowania właściwych organów o czynach karalnych popełnianych przez innych.

- Brak dopuszczenia wnioskodawcy do udziału w postępowaniu zostało poddane ocenie również przez NSA, zatem brak jest konieczności odniesienia się do tego zarzutu, jako obciążającego działania Rady Miasta.

- Wbrew zarzutom mieszkańca, zgoda, bądź brak zgody przedstawiciela Rady Miasta, nie miało żadnego wpływu na decyzję odmowy udziału publiczności podczas postępowania sądownoadministracyjnego. Wynika to z ogólnych wytycznych obowiązujących we wszystkich Sądach, w związku z zagrożeniem COVID – 19. I.

- Mieszkaniec niewłaściwie interpretuje art. 32 Konstytucji RP, który brzmi: „1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. 2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny”, ponieważ placówki handlowe i zakłady usługowe prowadzone przez osoby fizyczne korzystają z konstytucyjnej ochrony, nie są zaś bliżej nieokreślonymi samoistnymi podmiotami.

- Zapisy § 2 (tabliczki z i informacją o dniach i godzinach otwierania i zamykania placówek handlowych...) nie znajdują regulacji w obowiązującym porządku prawnym.

Rada Miasta po rozpatrzeniu wniosku postanowiła uznać go za bezzasadny równocześnie pouczając skarżącego o treści art. 239 KPA. Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia wniosku w rozumieniu art. 238 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Tarnobrzega
Bogusław Potanski

Wyniki głosowania

Głosowano w sprawie: uchwała w sprawie rozpatrzenia wniosku.

ZA: 20, PRZECIW: 0, WSTRZYMUJĘ SIĘ: 0, BRAK GŁOSU: 0, NIEOBECNI: 1

Wyniki imienne:

ZA (20)

Andrzej Biernat , Marian Cąpała , Teresa Gołębiowska-Piś , Kamil Kalinka , Bożena Kapuściak , Artur Kiper , Dominika Kliza , Monika Łagowska-Cebula , Alfred Martyniak , Łukasz Nowak , Leszek Ogorzałek , Sławomir Partyka , Anna Pekár , Bogusław Potański , Adam Rębisz , Waldemar Stępak , Damian Szwagierczak , Waldemar Szwedo , Włodzimierz Trybuła , Marian Ziolo

NIEOBECNI (1)

Cezary Mikrut

Głosowanie zakończono w dniu: 29 lipca 2020, o godz. 18:02

Wygenerowano w systemie eSesja.pl | 2020-07-30 09:33:59